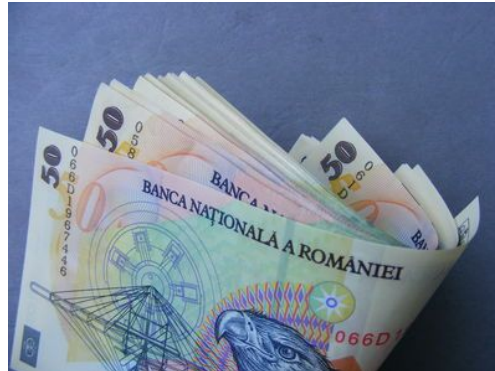

□ **Bugetul de stat sau bugetul public este un document, un plan sau o balanță în care se prevăd sumele de bani strânse la dispoziția statului, surse de proveniență a acestora precum și direcțiile lor de utilizare.**

Bugetul de stat, este o componentă de bază a bugetului general consolidat și a finanțelor publice în general. Termenul de buget își are originea în limba latină desemnând un sac cu bani, fiind regăsit cu același sens și în limba franceză, semnificând sau ca pungă sau cufar în care se păstrau obiecte personale sau banii atunci când întreprindea o călătorie. Definirea juridică a bugetului este întâlnită în România, pentru prima dată, în anul 1929, odata cu adoptarea Legii asupra contabilității publice și asupra controlului bugetului și patrimoniului public.

În derularea procesului bugetar, responsabilitățile revin: Parlamentului, Guvernului, Ministerului Economiei și Finanțelor, autorităților administrației publice locale, precum și ordonatorilor de credite.

- Parlamentul în România este un organ legislativ compus din două camere și constituit din

reprezentanți ai diferitelor partide politice aleși prin votul cetățenilor. Parlamentul adoptă legile bugetare anuale precum și legile de rectificare, legile contului general anual de execuție elaborate de Guvern potrivit cu strategia macroeconomică asumată de acesta.

- Guvernul reprezintă autoritatea publică a puterii executive, care funcționează în baza votului de încredere acordat de Parlament și care asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice.

- Autoritățile administrației publice locale sunt consiliile locale, consiliile județene și consiliul general al Municipiului București, ca autorități deliberative, și primarii, președinții consiliilor județene și primarul general al Municipiului București, ca autorități executive.

- Ministerul Economiei și Finanțelor este un organ de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea Guvernului, care aplică strategia și programul de guvernare în domeniul finanțelor publice. Este un minister cu rol de sinteză și totodată o instituție publică cu personalitate juridică ce coordonează acțiunile care sunt în responsabilitatea Guvernului cu privire la sistemul bugetar (pregătirea proiectelor, legilor bugetare anuale, legilor de rectificare, precum și legilor privind aprobarea contului general anual de execuție).

- Ordonatorii de credite sunt conducătorii instituțiilor și unităților care folosesc mijloace bănești din bugetele publice, cu titlul de credite bugetare, în vederea acoperirii cheltuielilor aprobate prin bugetele lor de venituri și cheltuieli (în condițiile existenței unor autorizații legale în acest sens).

□ II. □ Conform articolului 138 al Constituției României, „Guvernul elaborează anual proiectul bugetului de stat și pe cel al asigurărilor sociale de stat, pe care le supune, separat, aprobării Parlamentului” (alin. 2).

□ III. □ Considerații generale asupra veniturilor bugetare

Sistemul veniturilor bugetare cuprinde totalitatea veniturilor care alimentează bugetul statului, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetele fondurilor speciale.

Sistemul veniturilor bugetare cuprinde instrumente și pârgii care sunt folosite pentru

înfăptuirea politicii economice, sociale și financiare a statului.

Organizarea, structura și quantumul veniturilor bugetului de stat al României și ale bugetelor locale sunt determinate de mai mulți factori, dintre care menționăm: politica economică și financiară a statului, formele de proprietate asupra mijloacelor de producție, acțiunea legilor economice, nivelul de dezvoltare a economiei naționale, necesitatea încasării contravalorii serviciilor prestate de stat agenților economici și persoanelor fizice prin unitățile sale prestatoare de servicii, cerințele îndeplinirii prerogativelor statului, categoriile sociale ale populației, controlul pe care statul îl exercită asupra creării, repartizării, circulației și utilizării produsului național brut. Sistemul veniturilor bugetare trebuie astfel conceput, legiferat și aplicat încât să poată realiza două obiective, și anume:

- a) să alimenteze sistematic bugetul de stat și bugetele locale cu venituri suficiente
 - b) să stimuleze activitatea economică și socială a agenților economici și a cetățenilor.
- Principiile generale ale impunerii

Un sistem fiscal poate fi considerat rațional dacă îndeplinește mai multe cerințe, dacă este organizat și funcționează pe baza anumitor principii. Aceste principii au în vedere ca așezarea și încasarea impozitelor să corespundă atât obiectivelor social-economice ale politicii fiscale a statului din perioada respectivă, cât și intereselor plătitorilor.

Determinarea bazei impozabile și calcularea impozitului presupun efectuarea – pe baza prevederilor legii – a unui complex de operațiuni atât de către subiectele impozabile, cât și de către organele fiscale.

Stabilirea impozitului de plată are o latură politică și una de ordin tehnic (care cuprinde metodele și tehnicile folosite pentru determinarea bazei impozabile și a sumei impozitului).

Sub aspect politic, fiecare impozit trebuie să răspundă unor cerințe, să concorde cu anumite principii. Pentru prima dată, asemenea principii au fost formulate de Adam Smith, reprezentant de seamă al economiei politice clasice, în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea. Aceste principii sunt astăzi următoarele: **justețea impunerii** (echitatea fiscală), **certitudinea impunerii**, **comoditatea perceperii impozitelor**, **randamentul impozitelor**, **proporționalitatea impunerii**, **progresivitatea impunerii**, **realitatea impunerii**, **moralitatea impunerii**, **neutralitatea fiscală**.

1. **Justețea impunerii (echitatea fiscală)** este cel mai important principiu, care constă în aceea că plătitorii trebuie să contribuie cu impozite și taxe, în funcție – pe cât posibil – de veniturile pe care le realizează sau averea pe care o dețin.

Echitatea fiscală presupune dreptate și justiție socială în repartizarea sarcinilor fiscale pe clase și categorii sociale.

Înțelegerea echității fiscale necesită delimitarea noțiunilor de egalitate în fața impozitelor și de egalitate prin impozite.

- **Egalitatea în fața impozitelor (neutralitatea impozitelor)** presupune ca impunerea să se efectueze în același fel pentru toate persoanele juridice și fizice, fără deosebiri în ceea ce privește modul de impunere de la o zonă la alta a statului respectiv și indiferent de forma de organizare și de proprietate.

- **Egalitatea prin impozite** presupune diferențierea sarcinii fiscale de la un subiect impozabil la altul, avându-se în vedere o serie de criterii politice, economice, sociale, etc., cum ar fi: natura și quantumul materiei impozabile, situația socială, civilă și personală a contribuabilului, etc. Prin urmare, egalitatea prin impozite presupune aplicarea unui

tratament fiscal diferențiat, după cum este vorba de persoane bogate sau sărace, de cei care realizează venituri din capital, din proprietăți sau din muncă, de persoane necăsătorite, cu copii, invalide, în vârstă, etc. (--<http://biblioteca.regi.elive.ro/cursuri/finante/veniturile-bugetului-de-stat-al-romaniei-148002.html>)

IV. Cum se pot cheltui banii din BUGETUL de stat :

-- <http://www.mfinante.ro/pdfbuget.html?pagina=acasa>

** sursa - wikipedia

- <http://buget.gov.ro/>